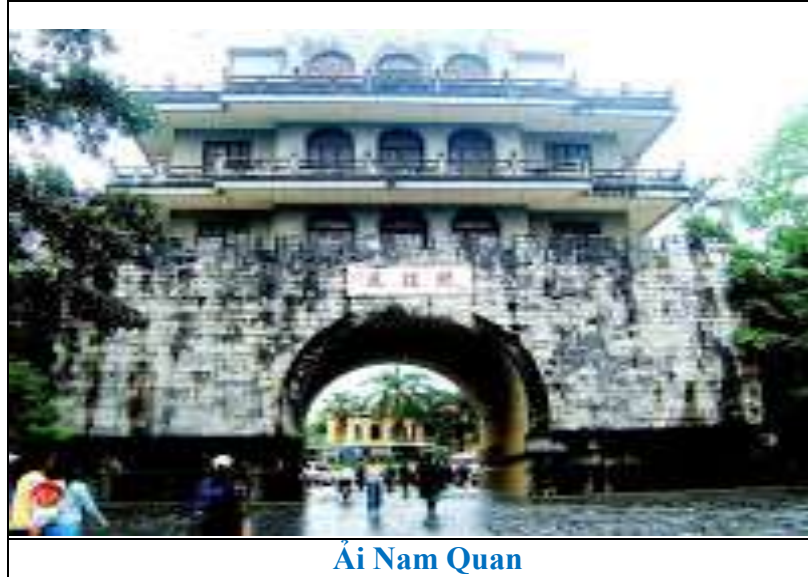

Gửi Trọng Lú và đồng bọn: Văn Tế Ải Nam Quan

Chu Tất Tiến

**Không nỗi đau nào bằng nỗi đau mất nước
Không nước mắt nào nặng bằng nước mắt trong tim
Không nhục nhã nào bằng đất nước đắm chìm
Trong nô lệ, cùm gông quân ngoại quốc
Mà lực không còn, hai tay tê buốt
Không làm được gì cho đất nước, giang san
Khi nhớ lại những năm xưa, hùng tráng băng ngàn
Đất nước chuyển mình, rùng rùng ngựa chạy
Chiêng trống dồn vang, bùng bùng lửa cháy
Hàng vạn tên bay, lao thương vùng vẫy
Quân bạt ngàn, như đổ thác, tuôn mây**

Tiếng hò la kinh sợ cả rừng dày
Tiếng ngựa hí, voi gầm như bồng rầy
“Nam quốc sơn hà Nam đế cư
Tiệt nhiên định phận tại thiên thư
Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm
Nhữ đẳng hành khan thủ bại hư”

****

Than ôi!

Trời sinh dân Việt anh hùng, anh thư
Nhưng cũng sinh một lũ lòng lang, dạ thú
Rước voi dày mò tổ,
Cống rắn cắn gà nhà
Ài Nam Quan xưa, từng oanh liệt hiên ngang
Thác Bản Giốc nọ, từng ngời ngời ánh sáng
Chứng kiến cảnh quân Tàu chạy bạt ngàn thực mạng
Tiếng hò reo vang dội, rõ ràng
Từng nghe lão tướng Phi Khanh trầm giọng, căm hờn:
“Con hãy về đi, trả nợ giang sơn
Lấy đất nước, lịch sử mình làm trọng
Mạng sống mất còn, không là gánh nặng
Chỉ sợ nhục nhằn, nô lệ muôn năm.”

Cũng nơi đây, Nguyễn Trãi cúi gầm
Thề tiêu diệt giặc xâm lăng gian ác
VẬY MÀ,
Ngày nay,
Cũng phường Việt Nam gian ác
Bán đứng giang sơn cho lũ giặc bên Tàu
Trời buồn đất thảm, cây cỏ âu sầu
Lệ rơi ướt trên thân, trên lá
Ài Nam Quan ơi, xưa người uy nghiêm chi lạ
Hùng vĩ góc trời,
Oai vệ bao đời.
Người đã đứng từ thuở Vua Hùng dựng cõi
Đến Triệu, Trưng, Lê Lợi vẫn khơi khơi
Rời Lý, Trần, rồi Nguyễn Huệ
Người vẫn đó, bề dâu không kể
Nắng táp, mưa sa, người vẫn hiên ngang khí thế
Cho muôn đời sau ngưỡng mộ bọn bề
VẬY MÀ,
Than ôi!
Lịch sử không ngờ lại có một đời
Người bị bán đứng cho kẻ thù truyền kiếp
Những kẻ lãnh đạo đã phá đất nước không thương tiếc

Chặt cây, phá rừng, bán đồ cổ, trồng chiêng
Chúng hủy hoại môi trường, bắt đực môi sinh
Đào xới mộ tổ tiên, kiếm vàng, tìm bạc
Diệt rừng nguyên sinh, thú muông tan tác
Lụt vỡ tràn bờ, dân chạy tan hoang
Kẻ nhặt lá ăn, người vớ cỏ dại trên ngàn
Thân thể trần truồng, sống như thú dữ
Giờ chúng lại bán người cho phường quý dữ
Luôn nuôi mộng xâm lăng, chiếm đất, cướp thành
Chỉ mong cho chúng yên lành, đạp dân, hưởng thụ
Trời sẽ có ngày không tha
Đất sẽ có ngày không thứ
Ta chỉ có hai bàn tay không
Đành cúi đầu mà nước mắt lưng tròng
Dâng lên người một nén hương lòng vĩnh biệt
Ài Nam Quan ơi! Ài Nam Quan ơi!
Đã xa người ngàn vạn dặm
Lại mất người hàng thế kỷ thăng trầm
Phẫn nộ, bi ai,
Hờn căm, tê tái
Xin tạ tội với người

Tạ tội với muôn đời

Lạy Vua Hùng, chúng con bất tài, vô tướng

Lạy ải Nam quan, chúng ta vô hậu, bất lương

Nén hương này, xin ngàn thu vĩnh biệt

Chu Tất Tiến, 2006

Nguồn: <http://tinhoathinhdon.blogspot.com/2016/02/chu-tat-tien-gui-trong-lu-va-ong-bon.html>

www.vietnamvanhien.org

